

A magyarországi felsőfokú közgazdászképzés problémái, javítási lehetőségei

Megvitatásra javasolt kérdéskörök (MPNSZ)

1. Szétaprózottság – differenciált képzési színvonal

- A képzőhelyek optimális száma, kívánatos területi eloszlása.
- A nem megfelelő színvonalú képzést nyújtó oktatóhelyek feltárása, konzekvenciák.

2. Tantárgyak, tananyagok színvonala

- A tananyagok tudományos megalapozottságának javítása, ennek célszerű megoldásai.
- Az egy-két nap alatt elsajátítható tananyagok kiszűrése, átstrukturálása.
- Lépéstartás a számítástechnikai, informatikai rendszerek, valamint a gazdasági gyakorlatban alkalmazható szoftverek gyors fejlődésével.

3. Tantárgyi struktúra

- A BA szakok képzési kimeneti kompetenciáinak újragondolása.
- A BA szintű tananyag mennyisége és tartalma az adott szintnek megfelelő, és reálisan elsajátítható legyen.
- Az MA szint tananyagai a BA szint tananyagaira ráépüljenek, de azokkal csak minimális mértékben fedjenek át. Segítsék a mélyebb, meglapozottabb módszertani felkészültséget. Vegyék figyelembe a nagyobb rálátási készség, a nagyobb önállóság igényét.
- Az MA szakok egy része túlspecializált. Kötelezően megszerzendő ismeretként be kell iktatni az MA szintre kidolgozott (és a BA képzés szintjét minden tekintetben meghaladó), átfogó gazdálkodás-módszertani és szervezési-vezetési ismeretek tantárgyait. Ezek az egyes szakok tantárgyainak akár 50 százalékát is lefedhetik.

4. Átjárhatóság, rugalmasság

- Az oktatási színvonal ma érvényesülő jelentős differenciáltsága felvetheti a kreditátviteli rendszer újragondolását. Az intézmények és szakok közötti átjárhatóság, rugalmasság tudásbeli alapjait meg kell teremteni.
- A párhuzamos képzés feltételeinek újragondolása (a párhuzamos átbukdácolás nem támogatható).
- A nem közgazdász diplomával rendelkező hallgatók PhD képzésbe való bekapcsolódása problematikus. Kérdés: az előképzettség függvényében differenciált lehet-e a PhD képzésben az elvárt tudás?

5. Készségfejlesztés - számonkérés

- A lényeglátási, problémafelismerő és kreativitási készségek fejlesztését szolgáló tananyag-feldolgozási mód előtérbe helyezése. Az oktatói „többletmunka” elismerendő.
- A szóbeli vizsgák arányának növelése (az igény hallgatói részről is megfogalmazódott).
- Az egyszerű tesztek megoldására szorító vizsgáztatás kiiktatása.
- A hallgatók évközi munkájának a folyamatos ellenőrzése, számonkérése. A gyakorlati foglalkozások súlyának növelése mellett szükséges a csoportok létszámának 15-20 főben történő maximálása. (A több szóbeli megnyilvánulási lehetőségnek és erre való készítetésnek az igényét a hallgatók is felvetették.)
- A hallgatóság a jelenleginél több gyakorlati eset (esettanulmány) feldolgozását várná el. (Előfeltétel az alapos elvi-módszertani felkészültség.)

6. Oktatói utánpótlás

- Az oktatói utánpótlás színvonala nem megfelelő. Az elvárások és az anyagi lehetőségek nincsenek összhangban.
- A nem tervezett kényszernyugdíjazások tovább rontják a színvonalas oktatás kibontakoztatási lehetőségeit.

2013. március 29.